

Minerva 1792 (ss. 365-368)

(forf. ubekendt men et svar til Kirstein og et indlæg i debatten om afskaffelsen af slavehandelen)

Efter at have gennemgået de mange moralske aspekter af slaveriet går forf. over til de mere økonomiske sider af sagen:

Hvorvidt den virkeligen er fordeelagtig eller ikke, har Clarkson fortreffeligen afhandlet, og beviist, at Risquen er saa stor, og Omsætningen af den deri stikkende Capital saa langsom, at Gevindsten derved maa nødvendiggen blive meget uvis.

Slavernes første Indkiøbspriis beroer paa Concurrencen paa Indkiøbstedet, hvorved de ofte blive meget dyrere end man havde kunnet calculere. Mortaliteten, inden de komme til Vestindien, er ogsaa meget stor og meget uvis, fra 5 til 50 Procent, Opstand og Ulykker fraregnede.

Forhandlingsprisen i Vestindien er heller ikke at beregne. Betalingsmaaden af de vestindiske Kiøbere, der skeer ved Vexler paa 12, ja til 36 Maaneder, efter hvilken Tid de stundom dog ingen Betaling skaffe, er heller ikke fordeelagtig for Sælgeren. Entreprenuren maae strax gjøre Bekostningen, naar han skal udruste Skibet, men faaer ikke den begyndte Handel afgjort, førend efter 3 heele Aars Forløb; dette er ingen hastig Circulation. I Henseende til den endelige Gevindst fortæller Clarkson Exempler paa Slavehandlere, som have meddeelt ham deres Resultater: To Skibe, som i Fem Aar gjorde hvert Tre Reiser, overdyngede med Gield deres Udrustere, som derpaa maatte lade Handelen fare. Et andet vandt paa Een Reise 4000 Pd. Sterl., men tabte paa den næste ligesaameget; et andet vandt 50 Procent, men Eierne havde eet til, hvorpaa han tabte i lige Forhold. Det store africanske Compagnie havde store Privilegier, men lod dog kun To Gange sine Skibe gaae i denne Handel. Leverpol driver især Slavehandelen. Fra 1763 til 1772 afholdt alle londonske Kiøbmænd sig fra al Forbindelse med Leverpolerne, overbeviiste om, at Slavehandelen giver kun Tab; de vedbleve denne Forsigtighed fra 1772 til 1778, thi i disse 6 Aar gjorde Slavehandlerne en Bankerot paa 710,000 Pd. Sterl., hvorpaa fulgte endnu mange andre Fallitter.

Naar nu denne Handel er saa siendtlig, som oven er seet, for Folkemængden i den Stat, hvor den føres, da den koster saa mange Sømænds Liv; og naar den meere forarmer end beriger dem, som dermed befatte sig; saa kan der vel ikke tænkes synderlig anden Grund for at lade den vedblive, end at de vestindiske Coloniers Avl ikke maatte kunne vedligeholdes uden den. Men nu er det beviist, at Avlen paa Colonierne ei allene kunde bestaae, men vilde drives meget bedre og fordeelagtigere — ei blot om Slaveriet ophævedes — men og allene om man forbød al Slaveindførsel fra Africa, det er ophævede Slavehandelen. Clarkson har beviist ved Exempler, at der udfordres kun menneskelig Behandling med Negrene, for at gjøre denne Recruitering unødvendig, og at de selvsamme Plantager formerede eller formindskede Antallet af deres Arbeidere, eftersom disse bleve behandlede; men Systemet maatte da ei være de Landmænds, der troe at vinde Fordeel ved at kiøbe slette Heste, hvilke de foere slet, og overlæsse med Arbeid, hvorved de i en kort bestemt Tid flæbes ihjel; hvilket System han meener, er det almindelige i Slavebehandlingen.

Det er ved hans og fleres Betragtninger og Beregninger sat uden for Tvivl: at naar Colonie dyrkningens Arbeidere vare indfødte Creoler, for hvis Opdragelse fra først af der var bleven baaret en Omhu, som nu ei almindeligen bæres, men som blev fornøden, naar Slavehandelen ophævedes; vilde disse ei allene forplante sig i det fornødne Antal, ja derover, og derved spare de store Bekostninger paa africanske Negres Indkiøb, men de vilde bedre udholde Climaten og Arbeidet, naar disse indfødte Arbeidere, hvilket ved Slavehandelens Ophævelse ogsaa vilde blive fornødent, bleve almindeligen lidt bedre holdte i Henseende til Underholdning og Skiul; og end meere, naar

der sørgedes, som sig burde, noget for deres moralske Dannelse, saa vilde unægteligen disse blive brugbarere og hurtigere til Arbeid; ja de vilde forrette meere end de tilkiøbte Negre i lige lang Tid; og Godseierne, hvis Liv i Vestindiens meest paradisiske Egne opfyldes med uophørlig og velgrundet Angst for Oprør og Forræderier, vilde være trygge som andre Landes Indvaanere. Det er beviist, at Statsindkomsterne vilde vinde, Manufacturerne vilde vinde, Handelen vilde vinde, Menneskeligheden i Almindelighed vilde vinde, naar Slavehandelen blev ophævet, og der, som da næsten vilde falde af sig selv, i dens Sted opstod med Africa en ædlere Handel, der indførte og blev forbunden med Africanernes Civilisering og dertil tienlige Forholdsregler. — Saa mange og store oeconomisk-politiske Fordeele vilde der flyde af at afskaffe en alt Retfærdigheds og alt Religions Begreb trodsende Afskyelighed; hvor meget den end strider mod klog Oeconomie og sand Politik, saa er den dog endnu haandgribeligere det Modsatte af hvad sand Religions og Menneskeligheds milde Bud fordre.